

Mi újság?

IMA MAGYARORSZÁGÉRT

A Magyar Szentek Templomának havi tájékoztató lapja.

2006. szeptember

Kiadja a Magyar Szentek Plébániája. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány.

Isten, hazánkért térdelünk elődbe...

10. éve csendül fel templomunkban ennek az egyházi éneknek kérés imája. És idén

először már nem csak az orgona kíséretében, hanem az új harangok által hirdetve is figyelmeztetnek minket szent elődjaink követendő példáira. Augusztus 13-án, templomunk felszentelésének 10. évfordulóján áldotta meg Dr. Paskai László nyugalmazott érsek atya a plébánia új harangjait. Azóta minden nap figyelmeztetnek minket életünk legnagyobb feladatára: **az életszentség megvalósítására.**

Most, amikor hosszú (?) szünet után először szólalnak meg iskoláinkban is a csengők hívogató (vagy éppen kényszerítő) hangjai, csengjen füleinkben ennek az éneknek szavai: „*Hadd legyünk mink is tiszták, hősök, szentek, hazánkat így mentsd meg!*” Bár sok élményben és pihenésben volt részünk a nyári szünetben és erőt is gyűjthettünk az újrakezdéshez, mégsem könnyű visszaülni az iskolapadokba. De eljött a szeptemberi fogadalmak ideje. Amikor célkitűzéseinket meghozzuk, ne csak elérendő osztályzatok szerepeljenek benne (bár az sem mellékes), hanem **lelki életünk megújítása érdekében is állítsunk magunk elé konkrét, elérhető, de motiváló feladatokat.**

A 2006. esztendőre imaévet hirdettek nemzetünk lelki megújulásáért. Ha nem teszünk egyebet ennek a célnak érdekében, csak tisztán, hősként, szentként élünk a hétköznapi forgatagában, mindent megtettünk hazánk lelki megújulásáért. Hogy ehhez legyen elég alapunk és erőnk, minden kedden az esti fél 6-os szentmiséhez kapcsolódóan *engesztelő imaóra* van a Kruspér utcai kápolnában és minden hónap első szerdáján *szentségimádást* tartunk szintén az esti fél 6-os szentmise után a Szent Tádé kápolnában. **Ne hagyjuk ki a töltekezésre segítő alkalmakat**, hogy ha a nyáron begyűjtött erő és vitamin készleteink megfoghatkoznak is, lelki életünk folyamatos utánpótláshoz juthasson!

éves a Magyar Szentek temploma. Erre hívta fel figyelmét minden embernek a plébánia épületét megközelítve a már hónapok óta viruló 10-es szám az előkertben. Bizony hosszú ideje készültünk templomunk e jeles ünnepére munkával, szervezéssel, és sok-sok imával (különösen a kegyes időjárásért). És megerősítve, hogy egyetlen ima sem marad

meghallgatás nélkül, valóban emlékezetes ünnepben volt részünk. Imák mellett esernyőkkel és rendezvénysátorral készültünk, de egyetlen csepp eső sem szomorította hangulatunkat. Hála legyen érte! És hála legyen annak a sok embernek is, akik akár az előkészítésben segédkeztek a plébánián, akár otthon készültek sokféle sütemény elkészítésével!

Fél 12-kor kezdődött az ünnepi szentmise, melyet Dr. Paskai László nyugalmazott érsek atya mutatta be kerületünkbeli érkező velünk ünneplő atyák körében. Beszédében példaként állította elénk magyar szentjeink és a boldogjaink életútját. Részletesen is kiemelte Batthyány-Strattmann László orvosi és családapai hivatásának önzetlen munkáját, Apor Vilmos győri püspök önfeláldozó szeretetét és Salkaházi Sára szociális testvér vértanúságát, akit a közeljövőben avatnak boldoggá. Az ünnepet emelte a Tabáni Szent Katalin kórus hangja. A szentmise végén áldotta meg templomunk új harangjátékát. Ezután nyitotta meg Dr. Németh László atya (templomunk "keresztapja") azt a kiállítást, mely a római Sancto Stefano Rotondo templom részleteiről készített metszeteket mutatja be (és amely megtekinthető szept. 3-ig).

Ezután hosszú sorokba rendeződve a templomkert felé indultunk, ahol már várt minket a gőzölgő ebéd finom illata. A megújított recept alapján készített finom pörkölt, krumpli és uborka mellé mindenki kedvére fogyaszthatott az üdítőből, csapolt sörből és kávéból. Ezt követte az óriási torta bemutatása, szeletelése és osztása, ami igen nagy sikernek örvendett, bár mellette nagyon gyorsan fogytak a hívek által sütögetett finomabbnál finomabb

aprósütemények is.

Telehassal nehéz gondolkodni, mégis megrendezésre került a szimultán sakk-verseny és sokan tolongtak ütőkkel a kezükben az először felállított ping-pong asztal körül is. A kisebbek az ugrálóvárban "pihenték ki" az ebéd fáradalmait, amit bontásig egyetlen percre sem hagytak magára.

Délután 4 órakor került sor a papák-papok focimeccsre, melynek eredménye (5 : 3 a reverendások javára) azt mutatja, hogy nem csak a napsütést tudták leimádkozni a Fentiek-től... Azért a papák is rendesen küzdöttek, bár nem kis

részüknél a "papák" kifejezés még erősen a jövőt hozta előre.

Imádkozzunk azért, hogy az elkövetkező 10-20 és még sokkal több esztendőben Gábor atya vezetése alatt közösségünk erősödjék, összetartsunk és egymást bátorítva megvalósítsuk az életszentséget további példákat állítva az utókor számára!

(Kati + Bogyi)

Örökrangadó 2006.

A papok-papák derbi semmit sem veszített tekintélyéből annak ellenére, hogy a templombúcsún ez már nem az egyetlen és kizárólagos sportesemény volt, hiszen asztaliteniszben és sakkbán is összemérhették erejüket a bátor jelentkezők. Az idén rekordhosszúságú, kétszer 40 perces játékidőnek a felek ezúttal is öt mezőnyjátékkal és egy kapussal vágtak neki, bár - úgy tűnik, már ez is hagyomány - a papáknak az idén is hosszabb volt a kispadjuk. Szintén láthattunk „idegenlégiósokat” is a csapatokban. Az első percek még az új játékerő, az idén először szereplő Tamás atya jegyében teltek el, aki fiatalos lendületével több támadást is vezetett a papák kapujára. Ezt követően viszont a papák már fokozatosan átvették a játék irányítását, és nyomás alá vették a papi kaput, valósággal megszállva az egyházi terefelet. Gól azonban nem született, hiszen találat csak a Márkus kapuja mögött álló karitásos Mercedest érte, nem is kevés. A papi rohamok csúcspontjukat a 29. percben érték el, amikor egy Tóth Ákos által vezetett akció végén tényleg csak hatalmas szerencséjével menekült meg Márkus kapuja a góltól, sőt még egy büntetőrúgás lehetősége is felrémlt. Amíg viszont fejben még a papák ennél az esetnél jártak, Palánki a túloldalon szemfüles gólt szerzett, ezzel kissé váratlanul a papok szereztek vezetést. A félidő utolsó tíz perce ezután valóságos mexikói rémálomként köszöntött édesapáinkra, akik további három Palánki-találattal hirtelen mínusz négyen találták magukat.

A szünetben nagy volt a tanakodás a sárga mezeseknél, és míg a Matolcsy-legénység körben állva hallgatta a második félidei edzői receptet, a papok csak a jobb csapat derűs nyugalomával pihengettek az oldalvonal mellett sörüket kortyolgatva. A második félidőre egy teljesen új, még vehemensebb világi csapat jött ki, amely demonstrálva, hogy még nem tett le a végső sikerről, Tóth révén már az első percben mattolta az amúgy idén is kiválóan teljesítő Márkust. Mivel idén hosszabbak voltak a félidők, lehetett benne reménykedni, hogy a sárgák esetleg mégis megfordítják a találkozót, hisz most már az agresszív támadójáték mellett a védekezésre is nagyobb hangsúlyt fordítottak: a minden pillanatra külön őrzött kapó Palánki nélkül a papi csapat már közel sem volt olyan veszélyes a kapura, mint az első játékrészben. De Palánkira egyszer azért nem jutott kellő figyelem, és akkor rögtön góllal is büntetett. A gól viszont most nem törte meg a papákat, továbbra is nagy elánnal és veszélyesen támadtak, a papoktól csak néhány elszórt kontrára teltt főleg Androvich révén. Márkus kapuját viszont nagyon nehéz volt bevenni, hiszen a kapus mellett a Gábor atya vezette védelem is sziklaszilárdan állt. Ennek ellenére Tóth Ákos eredményes volt, és az utolsó pillanatokban még Németh Ferenc is észrevétette magát egy gyönyörű góllal. A papák ezzel a második félidőt három-egyre hozták, de az örökrangadót idén is az egyházi csapat nyerte.

Kósa Gergely tudósító

(A szerkesztő által rövidített változat. Eredeti szöveg a www.piar.hu/magyarszentek honlapon található.)

És templombúcsú a fiatalok szemével

Idén lett 10 éves "kicsiny" templomunk. Akik vasárnap eljöttek és velünk élvezték az aznapi ünnepséget, azok tudják, hogy minden jóslás ellenére nem mosott el minket az eső, sőt egy kicsit ki is sütött a nap. De az igazi "buli" már szombaton elkezdődött a garázsban, mivel kumplit kellett pucolni. Ez nem újdonság, hiszen minden évben a szorgos ifjak (és lélekben ifjak) pucolják meg, és készítik elő a finom pörköltet. Ezután jött a hagyma megtisztítása. Azt mindenki tudja, milyen KELLEMESSÉAG hagymát pucolni, főleg ha az tetemes mértékben van... De mindegy, a mi szervezetünk képes mindent túlélni (hiszen hogyan bírtuk volna ki idáig). Ezt bizonyítja a munkát követő focimeccs is, melynek során Petinek sikerült 7, nekem csak 1 méhcsípést összeszedni, mindketten a labdát próbáltuk kiszedni a kamionok közötti kisebb térségről... Több kevesebb sikerrel. Szerencsére jött a életmentő vacsora, ami mint rendesen, most is nagyon király volt: lecsó Ellenrieder-módra.

Másnap a mise gyönyörű volt: Gábor atya remekbe szabott felvezetője, nyugalmazott püspökünk szívhez szóló beszéde magyar szentjeinkről szintén hozzájárult az ünnep fényéhez. A szertartás az új harangok megáldásával zárult, ami szerintem mesésen cseng.

Ebédünk menüje hasonló volt az előző évekhez, de az íze még fenségesebb. Ezt követte a remekbe szabott torta és a hívek süteményei (amiket ezúton is köszönünk!).

Ebben az évben megint én voltam a "boltos kisasszony", mondhatom, idén jobban működött a bolt, mint tavaly, hála a híveknek (ezúton is köszönöm). Nagyon élvezetes ott ülni, és látni a vendégek arcán, hogy felismert, hogy rátalált arra, amit a templom hátlujában hiába keresett. És persze ez szórakozásnak sem volt utolsó, ha jó a társaság, bármennyig ott ülünk, majdnem lemaradtunk a papák-papok meccsről. Mint rendesen, most is a papok győztek, de a papák csapata már erősen fejlődött az elmúlt években, látható ez abból is, hogy már 3 gólt is berúgtak. Az eredmény ennek ellenére még mindig kicsit erős: 6:3, a papoknak. De hajrá papák, CSAK ÍGY TOVÁBB!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! (Illetve ne így, kicsit több gyakorlással még fényesebben...) A meccs után a társaság oszlani kezdett, és így lett vége ennek a búcsúnak. Jövőre remélem többen leszünk, mert azért nem voltunk olyan sokan. Szóval tessél eljönni!!!!

Melles Fanni

10 éves a Magyar Szentek Plébánia

koncertsorozata:

2006. Szeptember 2.

Szombat, 18,30-tól

Solymosi Ferenc orgonahangversenye,
közreműködik a

Csillaghegyi Schola Liturgica Kórus,
Király Miklós vezényletével.

Műsoron

a Missa Mundi és magyar gregorián művek,
valamint Bennett, Pachelbel, Bach, Mozart, Liszt,
Fauré, Bartók és Bojtár László orgonaművei,
részben Solymosi Ferenc átíratában.

2006. szeptember 10.

vasárnap, 11.30-tól

A Magyar Piarista Diákszövetség
Sík Sándor Kamarakórusa

Vezényel: **Borián Tibor**
igazgató karnagy

Orgonál: **Melegh Béla**
orgonaművész

Műsoron

Lotti, Halmos, Mozart és Kodály művek
szólalnak meg.

2006. szeptember 16.

szombat 18,30-tól:

Egyetemi Templom
Don Bosco Ének- és Zenekara

Vezényel: **Benyus Sándor** és
Bakonyiné Marton Katalin

Orgonál: **Újvári Csaba**

Műsoron

Bárdos, Handel, Halmos, Bach, Bruckner,
Beethoven, Lisznyay-Szabó, Katona József,
Saint-Saens, Franck és Pagella
művei csendülnek fel.

2006. szeptember 23.

szombat, 18,30-tól

Pasaréti Ferences Templom
Szent Antal Kórusa

Vezényel: **Déri András**

Orgonál: **Jáky Annamária**

Műsoron

Farkas Ferenc, La Cour, Werner,
Kodály, Szöghy, Palestrina, Purcell,
Lord Tallis, Liszt, Choralis, Kodály,
Orbán György, Lisznyay-Szabó, Bárdos
művek hallhatók.

2006. szeptember 30.

szombat, 18,30-tól

Kőbányai Szent László Templom Kórusa

Vezényel: **Varsányi István**

Orgonál: **Horváth Márton**

Szólót énekel:

Lipták Mária, Basky István, Korpás
Ferenc

Műsoron

Gounod, Gasparini, Elgar, Liszt, Casals és
Deák Bárdos műveit élvezhetjük.

Salkaházi Sára testvér vértanú,

szociális testvér 1943-ban előjárói engedély-
vel tudatosan ajánlja fel életét az üldözöttek
menekítéséért óriási kockázatot vállaló szociális
testvérekért, különösen is az öregek, betegek és
gyengék védelmére. Életfelajánlását az Úristen
elfogadta. Utolsó állomáshelyéről, a Bokréta
utcából hurcolták el a nyilasok 1944. december
27-én. Még aznap a Dunába lötték. A szociális
testvérek közül azonban senkinek nem esett
bántódása. **Boldoggáavatás 2006**
szeptember 17. Budapesten a
Szent István Bazilikában
10 órakor.

